

بدعت در نگاه فریقین

عنوان انگلیسی:

عنوان عربی:

نویسنده: سید علی نقوی

استاد راهنما: سید محمدرضا موسوی فراز

مقطع: کارشناسی ارشد

استاد مشاور: احمد دبیری

رشته:

استاد ناظر:

دانشگاه: جامعه المصطفی

تاریخ دفاع: 1385

واحد:

کلمات کلیدی: اسلام، دین، بدعت، انحرافات، شیعه، اهل سنت

ریشه اصلی اسلام، چیزی جز تسلیم در برابر خداوند نیست و بخشی از عقاید و احکام عملی دین از همین مسأله تسلیم سرچشمه می گیرد؛ با وجود این، برخی از مسلمانان اقدام به تصرف و بدعت در آموزه های دینی کرده اند. یکی از مسایل مورد اختلاف میان شیعیان و اهل سنت، مسأله بدعت در دین و مصادیق آن است، که این پژوهش نیز در پی معرفی و بررسی دیدگاه علمای فریقین درباره همین مسأله می باشد. بدعت از نظر علمای فریقین به معنای دخالت و تصرف در آموزه های دین و احکام شریعت، بدون دلیل و مدرک شرعی می باشد. البته علمای اهل سنت درباره بدعت، قایل به تفصیل گردیده و آن را به انواعی مانند بدعت ممدوح و مذموم، یا حسن و قبیح، و یا مطلق و نسبی تقسیم کرده اند، ولی علمای شیعه این تقسیم بندی را قابل قبول ندانسته، و بدعت را به صورت مطلق حرام می دانند. عواملی چون، انگیزه های سیاسی، سلیقه های شخصی، عدم رجوع به اهل بیت (ع)، و تعصب مذهبی از دلایل پیدایش بدعت به شمار می رود. موارد و مصادیقی از بدعت که اهل سنت به شیعیان نسبت می دهند، بر اساس آیات قرآن کریم و روایات، مردود بوده و صحیح نیست. همچنین اموری مانند برپایی مراسم گوناگون برای پیامبر اسلام (ص) و ائمه (ع)، محبت پیامبر، برپایی مراسمی که مظهر حب و بغض است، و بنای قبور، از امور عادی است که ارتباطی با دین ندارد. اما از دیدگاه شیعه نیز مواردی مانند نماز تراویح، تکتف، اجرای سه طلاق در یک مجلس، تثویب، و تحریم متعه زنان و حج، از مصادیق بدعت است که اهل سنت آن را پدید آورده و بر اساس آن عمل می کنند. بررسی و تحلیل آیات قرآن و روایات نشان می دهد که دلیل نکوهش و مذمت بدعت در اسلام آن است که بدعت در واقع، نوعی دروغ و افترا نسبت به خدا بوده، و باعث ضلالت و گمراهی انسان، و موجب نابودی و تخریب دین می باشد.